

=/30

மறுமலர்ச்சி

— மாத வெளியீடு —

ARUMALARCHCHI
JAFFNA.

3

இந்த இதழில்

எழுதியவர்கள்:

வல்லிக்கண்ணன்

து. நுத்திமூர்த்தி

சு. வே.

'யாழ்ப்பாணன்'

அ. செ. மு.

'இரட்டையர்கள்'

சே. நடராஜன்

'வாத்தியார்'

'சொக்கன்'

நமது குறிப்புகள்:

முகத்துவாரம்

காலப்போக்கில்

படித்துப்பார்த்தது

ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்கு

—மூன்று பரிசுகள்.

விய - ஆனி

கொழும்பு

பொது அறிவுப் போட்டி. நிர். 8

முடிவு திகத் 28-6-46.

ரொக்கப் பரிசு ரூ. 1900/-

முதற் பரிசு ரூ. 1200. இரண்டாவது பரிசு ரூ. 600.

போனஸ் பரிசு ரூ. 100.

சரியான விடை வங்கி அத்தாட்சியுடன் 7-7-46
வீரகேசரி வாரப்பதிப்பில் பிரசுரிக்கப்படும்.

பொது அறிவுப் போட்டி. நிர். 9

முடிவு திகத் 12-7-46.

ரொக்கப் பரிசு ரூ. 1900/-

முதற் பரிசு ரூ. 1200. இரண்டாவது பரிசு ரூ. 600.

போனஸ் பரிசு ரூ. 100.

சரியான விடை வங்கி அத்தாட்சியுடன் 21-7-46,
வீரகேசரி வாரப்பதிப்பில் பிரசுரிக்கப்படும்.

கூப்பன்கள் வேண்டுவோர் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவும்

“பொது அறிவுப்போட்டி காரியாலயம்”

C/o. The Mutual-good will Circulating Co.

146, New moor St. :: P. O. Box. 198

COLOMBO.

நன்றி

பொன்னாலை திரு. க. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் கனிஷ்ட புதல்வியும், எனது சகோதரியுமான சேல்வி புவனேஸ்வரி அம்மாளுக்கும், பொன்னாலை, திரு. K. T. கந்தையா அவர்களின் புதல்வர் திருவளர் சேல்வன் வரதராசன் அவர்களுக்கும் 5-6-46ல் நடந்த திருமணவைபவத்தை முன்னிட்டு, வாழ்த்துச் செய்திகளும் பரிசுகளும் அனுப்பிவைத்த எல்லா அன்பர்களுக்கும் மனமார்ந்த வந்தனங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொன்னாலை,
சுளிபுரம். P. O.

— க. கி. வேலாயுதபிள்ளை.

மறுமலர்ச்சிக்கு

உங்கள் சந்தாவை அனுப்பி
விட்டீர்களா? இல்லைபானால்,
தயவுசெய்து உடனே அனுப்பி
வையுங்கள் முன்றரைரூபாவை!

MANAGER
'MARUMALARCHCHI'
288, Hospital Road,
Jaffna, (Ceylon.)

மனேஜர்
“மறுமலர்ச்சி”
288, ஆஸ்பத்திரி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

‘மறுமலர்ச்சி’ ஆரம்பமாகி நான்கு மாதங்கள் கழிந்து விட்டன. ஆயினும் மூன்று இதழ்கள்தான் இதுவரை வெளி வந்தன. எதிர்பாராத வகையில் — தடுக்கமுடியாத சில காரணங்களுக்கு ஒரு இதழைப் பலிகொடுத்துவிட்டு, மறுமலர்ச்சி வளர்ந்து வருகிறது. இனிமேல் இத்தகைய தவறுகள் ஏற்படாதேன உறுதிகூறி அன்பர்களிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறோம்.

இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும், வடக்கே தென்னிந்தியாவிலிருந்தும் தமிழன்பர்களுடைய சகலவிதமான ஆதரவுகளும், உற்சாகமூட்டும் வார்த்தைகளும் தினம்தினம் நமக்குக் கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. அன்பர்களுடைய இந்த ஆதரவில் ‘மறுமலர்ச்சி’யின் வளர்ச்சி எவ்வளவு ‘விறுவிறு’ப்பாக இருக்கிறதென்பதற்கு இந்த இதழே சாசுதி சொல்லும். அடுத்த இதழில் இன்னும் பல ருசிகரமான விஷய விருந்துகள் காத்திருக்கின்றன.

நமது ஆரம்ப எழுத்தாள நண்பர்களுக்கு ஒரு பரபரப்பான செய்தியை இந்த இதழின் 30-ம் பக்கத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

காலப் பேரக்கீள்

பஞ்சம் தொலைய

யாழ்ப்பாணத்துக் குடாக்கடலைத்தடுத்து ஏரியாக்கி உப்புநீரை நல்ல நீராகச் செய்யவேண்டுமென்றார்கள்; வயற் கிணறுகளுக்கெல்லாம் இயந்திரம் பூட்டவேண்டுமென்றார்கள். சிலாவரைபைச் சரிப்பண்ண வேண்டுமென்றார்கள்.—

இப்படி இன்னும் எவ்வளவோ திட்டங்கள்—நேரத்தியான திட்டங்கள்—ஏட்டுச் சுரைக்காயாக இதுவரையில் இருந்து வந்தன, நமது நாட்டிலே.

கடைசியாக ஒருவாறு அந்தத் திட்டங்களில் ஒன்று நடைமுறைக்கும் வந்தேவிட்டது! புத்தூரிலுள்ள வற்றாத நிலாவரை நீர் ஊற்றை 'உணவு உற்பத்தி'க்குப் பயன்படுத்தும் வேலைகள் அநேகமாய்த் தொடங்கிவிட்டன.

'உணவு உற்பத்தி' என்று தெருச் சுவர்களில் எழுதுவதை விட இது எவ்வளவோ அதிக பலன் தருவதாயிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஓர் அட்சயபாத்திரமாக நிலாவரை நீர் ஊற்று விளங்க வேண்டுமேயும்.

தமிழ் அபிமானம்

சென்னை மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை ஆட்சிபுரிக்கிறது. புதிய கல்விமந்திரி ஆரம்ப பாடசாலைகளில் அந்நிய மொழி

மூலம் கல்விபயிற்றுவதைக் கண்டித்துவிட்டு, தாய்மொழிக் கல்வியைக் கட்டாயப்படுத்தியுள்ளார். எங்கள் இலங்கையிலோ.....

முன்பு நாலாம் வகுப்பில் தொடங்கிய ஆங்கிலம் இப்போது பாலர் வகுப்பிலேயே பிள்ளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டது. 20, 30 வருடம் ஆங்கிலத் தெரியாமலே கல்விபயிற்றிய தமிழாசிரியர்கள், இப்போது ஆங்கில அரிச்சுவடிகொண்டு அலைந்து திரிகின்றார்கள். தாய்மொழி மட்டும் கற்றவர் வருங்கால இலங்கையில் முன்னேறாதவிதம் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன. இந்த இலங்கைதான் ஆங்கிலத்தை ஒதுக்கிவிட்டு நாட்டு மொழியை அரசாங்க மொழியாக்கிய நாடுகளுள் இரண்டாவதோ மூன்றாவதோ ஸ்தானம் பெறும் பெருமை அடைகிறதாம்.

இப்படியான பாஷாபிமானம் மிகுந்த இலங்கையிலேதான் புதிய சம்பளத் திட்டத்தின் மூலமாகச் சயபாஷை ஆசிரியர்கள் மிகமோசமாக அவமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்! பொறுமைக்குப் பேர்பெற்ற தமிழாசிரியர்கள், கடைசி நேரத்திலாவது விழித்துக்கொண்டார்கள். அவர்களின் போராட்டம் வெற்றிபெறுக.

பரோபகாரம்.....

யாழ்ப்பாணத்தில் சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த காணிவல் ஒன்

நில் சம்பந்தப்பட்ட ஒருவரைத் தற்செயலாகக் கண்டு பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது எங்களுக்குள் பின்வருமாறு பேச்சுப் போயிற்று:

“ஏன் ஐயா, எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மியை இந்தியாவிலிருந்து இவ்வளவு தூரத்துக்கு மினக் கெட்டு வரவழைத்தீர்களே, அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைச் சாதாரண பொதுமக்களும் பயனடையக் கூடியதாக ஏதும் ஒழுங்கு செய்திருக்கக்கூடாதா?” என்று கேட்டேன்.

அவர் படித்தவரானபடியால் சற்று விறைப்பாகத்தான் இதற்குப் பதிலளித்தார்.

“பரோபகார சிந்தையோடு நாங்கள் எம். எஸ்ஸைக் கூப்பிடவில்லை. முழுக்க முழுக்க நிதி சேர்க்கும் நோக்கத்தடன்தான் கூப்பிட்டோம்.”—என்றார்.

எப்படியிருந்த போதிலும் பரோபகார சிந்தையை மனிதர் இப்படி அதன் பிடரியில் பிடித்து ஒரே தள்ளாகத் தள்ளிவிடக்கூடாதல்லவா?

வரப்போகும் அடுத்த ‘காணிவல்’ கிரிவாகிகள் இப்படித் தவறுகளைச் செய்யமாட்டார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்தியாவில்!

மூவர் அறிக்கை வெளியானதுமே ‘அதோ சுதந்தரம்’ ‘இதோ சுதந்தரம்’ ‘அதோ இதோ’ என்று எல்லோரும் ஆரவாரப்

பட்டார்கள். பிறகு இடையிலே ஒரு மந்தநிலை ஏற்பட்டது. ‘ஆலாய்ப்பறந்த’ உள்ளங்கள் மறுபடியும் சலித்துப் போயின. இப்போது மறுபடியும் ஒரு பரபரப்பு ஜின்னா ‘சீட்டை இறக்கி விட்டேன்’ என்கிறார். இவ்வாரத் திலேயே இடைக்கால சர்க்கார் ஏற்படுமென்று செய்திகள் சொல்லுகின்றன.

ஆனால் அந்த இடைக்கால சர்க்கார் அமைப்பதிலும் ஏதோ ‘ஐம்பதுக்கைம்பது’ வில்லங்கம் இருப்பதுபோல் தெரிகிறதே!...

ஏதோ எல்லாம் நல்லபடியாக நிறைவேற வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

எதிரொலி

சென்ற இதழில் அன்பர் அ. வி. மயில்வாகனன் அவர்கள் எழுதிய ‘உடப்பு’ என்ற கட்டுரை வெளியாகியிருந்ததல்லவா? அதைப் படித்த ‘உடப்பு நண்பர்’ ஒருவர் நீண்டதோர் கடிதத்தை நமக்கு எழுதியுள்ளார்.

1926-ம் ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து ஸ்ரீ N. S. இராமசாமி ஐயர் உடப்புக்கு வந்து, அந்நாட்டு மக்களுக்காக அரிய பல சேவைகள் செய்தாராம். அவருடைய பெயரால் ஒரு தமிழ்ச்சங்கம் உடப்பு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறதாம்.....

அதெல்லாம் சரிதான்; இத்தகைய விஷயங்களை யெல்லாம் எழுதும் நோக்கம் அந்தக் கட்டுரைக்குக் கிடையாதே!

தமிழின் மறுமலர்ச்சி

மேல வானம்.

செங்கதிரோன் வீழ்ந்து
மறைந்தான். அவனது ஒளிப்
பிரவாகம் வானக் கரைக்குச்
சோதிச் சரிகை தைக்கிறது.

என்ன வியப்பு! எத்தகைய
மோகனக் காட்சி!

கண்டு களிக் கும் வேளையி
லேயே இயற்கையின் இனிய காவி
யமான அது மாறுகிறது. கணத்
துக்குக் கணம் மாற்றம். புது
மெருகு, புதுஒளி, புதுவனப்பு.
மாறுதல் அதன் இயல்பு.

மறுநாளும் அதே இடம்;
அதே சூரியன். ஒளிக் கற்றையும்
மேற்படிதான். ஆனால் தோற்றங்
கள், மலரும் வியப்புகள், காட்சி
யில் விரியும் காவியம்.....?

புத்தம் புதியன.

இயற்கை அப்படி மாற்றி
மாற்றி அழகின் ரகசியத்தை
விளங்கவைக்கத் துடிக்கிறது.

பேரறிஞன் 'பெர்னாட் ஷா'
சொல்கிறான்: இயற்கை பெரும்
சோதனைகள் செய்து வருகிறது.
ஏதோ கருத்திற் கொண்டு சிருஷ்டித்
தொழில் செய்கிறது. ஆயி
னும் விளைவுகள் இயற்கையின்

தோல்விகள்தான். ராக்ஷஸ் மிரு
கங்கள் முதல் இன்றைய மனித
வர்க்கம் வரை. சிருஷ்டிக்கு எல்
லாம் தோல்வி. இதில் திருப்தி
புற விட்டால் மனித ஜந்துக்களே
யும் அது அழித்துவிடும், ராக்ஷஸ்
மிருகங்களை நிர்மூலமாக்கியது
போல. சிருஷ்டி விளைவை மீண்
டும் மாற்றி மாற்றி முன்னேற
முயலும் ஜீவசக்தி.

ஆகவே, மாறுதல் வளர்ச்சி
யின் அறிகுறி.

கண்ணன் கீதோப தேசத்திலே
ஆன்மாவின் அழியாத் தன்மை
யைக் குறிப்பிடுகிறான். ஆன்மா
அழியாதது. ஆனால் அது உடலை
— மேற் போர்வையை — மாற்
றிக் கொண்டே வருகிறது. ஆன்
மாவின் மறுமலர்ச்சி அது.

மறுமலர்ச்சி என்பது அழி
வற்ற தன்மையின், புத்திளமாண்
பின், போக்கைக் குறிக்கின்றது.

இயற்கையும், சிருஷ்டியும்,
சக்தியும் செய்யும் சோதனைக
ளையே நாமும் செய்கிறோம்.

வல்லிக்கண்ணன்

மொழியில், கலையில், காவியத் திலே, அதன் மூலம் வாழ்க்கையில் இன்ப மலர்ச்சி உண்டாக்குகிறோம்.

மறுமலர்ச்சி அழித்தல் வேலையல்ல. ஆக்கல் - தொழில், காத்தல் வேலையும் கூட. அழுகின்மேல் அழகு விதைப்பது. அது நித்திய யௌவனம் அளிப்பது. கலைத்தொழிலின் காயகல்பம் அது.

“மறுமலர்ச்சியாவது மறுமலர்ச்சி! மாள்ச்சிதான் அது. மலர் கருகும். வாடல் மணமே பின் எழும். அது மறுபடி மலர்தல் யாங்ஙனம்?” என்றார் பண்டிதர் ஒருவர்.

மலர் சாகவில்லை. மலரின் சோபை குன்றுகிறது. உதிர்கிறது. உண்மை. ஆனால் அதில் உயிரின்மூச்சு தெரிகிறது. சினை யுள்ளதாகி, காய்த்து, வித்துத் தருகிறது. அது முளைத்துச் செடியாகி எண்ணற்ற மலர்களைப் பூத்துக் குலுக்குகிறது. புதுமையும் அழகும் கொப்புளிக்கின்றன. அதுதான் மறுமலர்ச்சி.

பழமை நிர்மூலமாக்கப்பட்ட இடத்திலே எழுப்பப்படுவதில்லை மறுமலர்ச்சி. பழமை அஸ்திவாரத்தில் — பழமை உரத்திலே — எழும் எழிலே மறுமலர்ச்சி. உடற்சட்டை ஒன்றைக் களைந்து வேறுடல் புகும் ஆன்மாவைப் போல, அறிவின் திறன் ஒன்றி லிருந்து ஒன்றுக்கு மாற்றுகிறது கலையின் பண்பை, அதன் கதியை, துடிப்பை — புத்தயிரும்து வனப்பும் கொடுப்பதற்காக. அதுதான் மறுமலர்ச்சி.

அது எங்கும் எல்லாவற்றிலும் ஏற்படத்தான் செய்யும். இன்று நமது தமிழ், மறுமலர்ச்சியுடன் சோபை பெற்றுத் திகழ்கிறது. மறுமலர்ச்சிப் பூங்கா அனைவருக்கும் இடம் அளிப்பது. கலையன் பர்களுக்கு இன்பம் தருகிறது. கலைஞர்களுக்குப் பரவசம் அளிக்கிறது.

ஆயினும் பூரணத்துவம் பெறவில்லை.

நாம் கலைஞர்கள். சிந்தனைப் பிரமாக்கள். சோதித்துச் சோதித்து விளைவுகளை ஆராய்வது நமது பண்பு.

நாம் எளிதில் திருப்தியற மாட்டோம். மொழியும் கலையும் பெறும் வளம் போதாது. ஒரே பாதையில் ஒரே ஒட்டமாகப் போகிறது. பல பகுதிகளும் மலர்ந்து திகழ வேணும். மணம் மிக்க மலர்கள் பூத்துக் குலுங்க, உரம் சேமித்துப் பூங்காவில் களை பிடுங்கிக், கவனித்துப் பண்படுத்த வேண்டியது நமது கடமை.

அதுவே நம் லட்சியம்.

புதுப்புது வழிகள் காணுவோம்; காணவேண்டும்.

இயற்கையின் புதல்வர்கள் நாம். இயற்கையின் வழியைப் பின்பற்றுவோம்.

மறுமலர்ச்சி நமது வாழ்வு — வாழ்வின் இன்பம். அதை வளர்ப்போம்.

நாம் என்ன செய்தோம்? செய்கிறோம்?

தமிழ் இலக்கிய சரித்திரம் பேசுகிறது!

தூக்கனாங்குருவிக்கூடு

சூரியன் உதித்துச் சுமார் ஐந்து நாழிகைப் பொழுதாகவும், கண்விழித்து, மறுபக்கம் திரும்பிப் படுத்தேன். ஆனால், அருகில் அந்தக் 'குட்டிமேசை' யில் வைக்கப்பட்டிருந்த காப்பியையும், அதில் பகலவனையும் கண்டு, முகம் தாமரையாக, எழுந்து உட்கார்ந்து, சாவகாசமாகக் குடித்தேன். உஷார் ஏறிய படியால் வெளியில் வந்தேன். தலைவாசலில் புள்ளியிட்டுப் பாம் புக்கோலம் போட்டிருந்தது — ஓ ஹோ — இன்று மார்கழி மாசமா! நேற்றெல்லாம் கார்த்திகையாயிருந்ததே - ஆமாம் சம்மாவா சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள் 'பெரியவர்கள்' — இன்றைக்கிருந்ததை நானேக்கு...

வெளிமுற்றத்தில் வந்து பார்த்தால், இலைகளின் துளிகளிலெல்லாம் மழைத் துளிகள் வந்து நின்றுகொண்டிருந்தன; அவற்றில் சூரியன் பளிச்சிட்டது. வீட்டு வாசல்களில் வந்து நின்று கொண்டு சிரிக்கும் வேசிகளைப் போலிருந்தது காட்சி. — இரவு நல்ல மழைபோல் இருக்கிறது. அதுதான் முற்றத்தில் விளங்க வேண்டிய கோலமும் தலைவாசலுக்குப் பின்வாங்கியதாக்கும்...

..... என்னவோ படுக்கையறையிற் கிடந்தால் மழை பெய்கிறதைப்பற்றித் தெரியாது.

யாழ்ப்பாணத்து மரபையொட்டிக் கால் கட்டைகளில் இவாந்து, முற்றத்தில் இறங்கினேன்; தெருவுக்கு வந்தேன். சுத்தமான காற்று அடித்தது. அந்தச் சுகத்திலே தெருவோடு சற்றுத்தூரம் நடந்தேன்.

தெருவோடு அருகில் சென்று கொண்டிருந்தது வெள்ளவாய்க்கால். அதில் வெள்ளத்தைக் காணவில்லை. அது அவ்வழி பாய்ந்த மாதிரியும் தெரியவில்லை. — இரவு மழை சம்மா சிணுக்கம்போல் தான் இருக்கிறது.

நூறு யார் வந்தேன். வயல் வெளியும் வந்துவிட்டது அதன் இக்கரையிலே ஒரு குடிசை. அதில் புகை போய்க்கொண்டிருந்தது. சரியாகச் சொன்னால் அதற்கு முன்னாலிருந்த அடுப்பில் தான் போய்க்கொண்டிருந்தது புகை.

குடிசையின் வாசலிலே ஒரு புளியமரம். மரத்தடியில் நிலத்துக்குமேல் எழுந்திருந்த இரண்டு வேர்கள். அவைகள் இரண்டும் ஆக்கிய மூலையில் மூன்று கற்கள் - அடுப்பு — அந்த அடுப்பிலே

ஒரு முட்டி. உள்ளே எரிந்து கொண்டிருந்த சுள்ளிகளின் வீருந்துதான் புகை வந்தது. முட்டிக்குள் என்னவோ?—வெறும் தண்ணீர், அல்லது வெண்ணீராய்த்தானிருக்க வேண்டும்.

பனையோலையால் வேய்ந்த குடிசை அது. முகடு ஆறடி உயரம். பக்கத்துக்குச் சுவர்-இல்லை. எப்படி யிருக்கும்? ஆனால் 'தட்டி' கூட இல்லையே!— கூரையின் சரிவே நிலத்தை அடைந்து பக்கத்தையும் அடைத்துக் கொள்கிறது! அந்தக் கூரை மூடிய பத்துச்சதுர முழத்தைச் சுற்றி வெள்ளம் உட்புகாமல் வரம்பு கட்டியிருந்தது.

ஆமாம். இரவு மழை சும்மா சினுக்கம்போற்றான் இருக்கிறது. அல்லாவிடில் இப்படி 'நிற்குமா' இந்தக் குடிசை?

குடிசைக்குள்ளே இருட்டிருந்தது. அதற்குள்ளே ஒரு குழந்தை அழுது கொண்டிருந்தது. நிலத்தில் ஒரு சாக்கு; அதற்கு மேல் ஒரு பனையோலைத் தடுக்கு; அதற்குமேலே குழந்தை.

வெளியிலே சற்றுத்தள்ளி, ஒரு பள்ளத்தில் தேங்கிநின்ற 'கொஞ்ச' வெள்ளத்தில் இந்தக் குழந்தையின் 'சகோதரங்கள்' இரண்டு விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. ஒன்றுக்கொன்று மாறி மாறிச், சேற்றைக் காலால் ஏற்றிக்கொண்டிருந்தன.

தாய் நாற்றுநடப் போய்விட்டாள். தந்தை மண் வெட்டி கொண்டு கொத்தப் போய்விட்டான்.

'டேய்' என்று ஒரு அதட்டல் போட்டுக்கொண்டு ஒரு பத்து வயதுச் சிறுவன் குடிசைக்கு வந்தான். அவர்களின் தமையன் அவன். வயலிற் பிடுங்கிய பச்சைமிளகாய்களும் கடையில் வாங்கிய ஒரு 'பாணும்' அவன் கைகளில் கிடந்தன. அவர்களின் சாப்பாட்டிற்காகத் தாய் கொடுத்துவிட்டுப்போன காசுக்குப் 'பாண்' வாங்கி, அவள் கட்டளையை நிறைவேற்ற வந்தான். 'டேய்' என்று அதட்டினான். மறுபடியும் 'அதுகள்' பள்ளத்தில் வெள்ளம் ஏற்றி விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. இப்போது அது இதுக்கும், இது அதுக்குமாக மாறிமாறிக் கிள்ளியும் கொண்டன.

இரண்டுக்கும் நாலு குத்துப் போட்டு இழுத்துக்கொண்டு வந்து 'பா'ணையும், பச்சைமிளகாயையும் காட்டிவிட்டு அவன் சிட்டாய்ப் பறந்தான்.

வழியில் பனையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த தூக்கணங்குருவிக் கூடு ஒன்று அவன் பார்வையில் விழுந்தது. தெருத் திருத்து வதற்காகப் பக்கத்தில் ஒரு கல்லுக் குவியலும் போட்டிருந்தபடியால், ஒவ்வொரு கல்லாயெடுத்து அதற்கு வீசத் தொடங்கினான். கற்கள் தோல்வியுற்றுத் திரும்பி ஒரு வயற்காணிக்குள் வந்து விழுந்தன.

தூக்கணங்குருவி ஒன்று பறந்துவந்து 'பளிச்' சென்று உட்புகுந்தது. உள்ளே சுகமாயிருந்த மூன்று குஞ்சுகளும் கல

கலத்தன, சந்தோஷத்தினால். அவைகளுக்கென்ன தெரியும், இவன் கல்லால் எறிந்துகொண்டிருப்பது? ஒன்றின் இறகை ஒன்று கோதிக்கொண்டிருந்தது. அவன் சிறிதுநேரம் எறிந்து கொண்டிருந்தான். வயலுக்குள் கல் விழுகிறதேயென்று, அவ்வழி சென்ற ஒரு உழவன் அதட்டினான். பிறகு 'ஆளை'க் காணவில்லை! எங்கேயோ போய்விட்டான்.

இரவு தாயும், தகப்பனும், எல்லோரும் வீடு திரும்பிவிடுவார்கள் அல்லவா? மொத்தம் ஆறு பேர்கள் — எங்கே படுத்துக் கொள்வார்களோ?

மழையில்லாவிட்டால் புளியமர வேரில் தலையை வைத்து நிலத்தில் படுத்துக் கொள்ளலாம். மழை பென்றால்...? குடிசைக்குள் ஒருமாதிரி அடைந்து கொள்ள வேண்டியதுதான். பின், பெரிதாய் மண்டபம் மண்டபமாய்க் கட்டிவிட்டிருக்கும் கோயில்களிலா இடம் கொடுக்கப்போகிறார்கள்? அங்கே தனிமையும், நிசப்தமும் நிலவும். அதாவது, பக்தி பெருக்கெடுப்பதற்கு வாய்க்கால் தோண்டிவிடும் மாதிரியில் இருக்கும்!

குளிர்காற்று வீசிக்கொண்டேயிருந்தது. அதில் பனையோலையொன்றின் இரண்டு இதழ்கள் அடித்துக்கொண்டேயிருந்தன. அண்ணாந்து மேல் வானத்தைப் பார்த்ததில், கார்முகில்கள் சிந்துண்டு கிடப்பது தெரிந்தது.

“ரவைக்கு நல்ல மழைபோல இருக்கு” என்று தோளில் நுகந்

ஐ. பேரம்பலம்

சுதேச வைத்தியமும்,
மருந்துச்சரக்கு வியாபாரமும்.
சுன்னாகம்.

இங்கே:—

* அபிஷேக தீரவியம்

* எண்ணெய்வகை

* தைலவகைகள்

* மருந்துச்சரக்கு

* பச்சைக்கற்பூரம்

* திறம் கஸ்தூரி

* கோரோசனை

* குங்குமப்பூ

* புனுகு

* ஜவ்வாது

முதலியன தொகையாகவும்

சில்லறையாகவும் சகாய

விலைக்குப் பெற்றுக்

கொள்ளலாம்.

A. PERAMPALAM.

Native Physician & Druggist.

MAIN STREET,

CHUNNAKAM.

கொண்டு கையில் இரண்டு மாடு களின் கயிறு பிடித்துக்கொண்டு போனவன் மாடுகளைத் தட்டி விட்டுக்கொண்டே சொல்லிக் கொண்டு போனான்.

“சும்மாவோ கொடும்பாவி கட்டினது?” என்ற கேள்வியில் மறு மொழியினுத்துக்கொண்டு ஏர் கொண்டுபோனவன் போனான்.

ஆமாம். மழை வரத்தான் போகிறது. ஆனால் சாதாரண மழையாயிருக்காது; மழையுடன் பெரும் காற்றும் சேரும்; வெள்ளம் போடும்போலிருக்கிறது.

மரங்களும் முறிந்து விழும். கொட்டில்கள் குடில்களும் சரியலாம்.

அந்தக் குடிசையும் ஒருவேளை விழலாம்!

ஒருவேளையென்ன; கட்டாயம்!

அப்படியானால், அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? எங்கே போவார்கள்?

தேரியாது!

ஆனால் தூக்கணங்குருவிகள் மட்டும், சுகமாக ஒன்றின் இறகை ஒன்று சொண்டினால் கோதிக்கொண்டிருக்கும்.

சென்ற இதழில் வெளியான ‘இன்பத்திற்கு ஓர் எல்லை’ என்ற சிறுகதையை வாசித்தீர்களல்லவா? அதன் கதாநாயகியாக வர்ணிக்கப்பட்ட பார்வதியின் ருசிகரமான கடிதத்தினால் அந்தக் கதை உணர்ச்சி ஓட்டம்’ என்ற பெயரோடு வளருகிறது.....

“வரதர்” எழுதுகிறார் அடுத்த இதழிலேயே ஆரம்பமாகிறது!

T. N. LINGAM & SON.

Dealers in:-

Spare Parts, Accessories,
Motor Vehicles, Bicycles, Tyres
&
Electrical Contractors.

K. K. S. Road,
JAFFNA.

“Phone: 108”

பரோபகாரம்

சு. வே.

வரண்ட பாலைவனம் போன்ற மணல் வெளி. அங்கே சில பனைமாங்கள் நின்றன. ஒரு மரம் சமீபத்திலேதான் கங்குகள் உதிர்ந்து காட்சியளித்தது, இளமை கழிந்து கன்னிப்பருவ மடைந்ததற்கு அறிகுறியாக.

கங்குகள் உதிர்ந்தும், அவற்றின் சின்னங்கள் தெறித்திருந்தன, வாலிப முறுக்கிலும் இளமை நினைவுகள் தோன்றுவதுபோல் அந்தக் கங்குச்சிதர்களொன்றிலே ஒரு பனங் கற்றூளை.

அதன் நடுவிலே இளங் குருத்துகள், சுற்றிவர முதிர்ந்த இலைகள், வாளின் முனையைப்போல. ஒரே ஒரு பனங் கற்றூளை தான், ஆனால்... அது மலடல்ல. பெற்றுப் பெருகிப் பெரு வாழ்வு பூண்டது. என்றாலும் அந்தப்பெரிய குடும்பம் இருந்து இல்லறம் செய்ய ஒரு குழி மண்ணையாவது 'அவன்' — எல்லாம் வல்லவன் என்று சொல்கிறார்களே, அவன் — கொடுக்கவில்லை. பாவம்! அது என்ன செய்யும்? இந்தப் பனைமரத்தை ஒட்டிக் கொண்டது, நம் நாட்டின் ஏழைச் சகோதரர்களைப்போல்.

ஒட்டுக்குடித்தனம்தான், ஆனாலும் கண்ணியமானது. நம் மவர்களைப்போல கிள்ளல், சுரண்டல் பழக்கங்களைப் பிறப்பிலும் அறியாதது. என்ன விறதை! நிலத்திலும் அதன் வேர் இறங்க வில்லை; பனைமரத்தையும் சுரண்டவில்லை; பின் அதற்கு ஊண் எங்கே? ஆம்; அகதிக்கு ஆகாயமே துணை.

ஒரு நாள் மாலை நான் அந்தப்பக்கமாகப் போனேன். கல கலத்த சிரிப்புடன் பேச்சுக்குரல் கேட்டது. கேட்டேன்:

“அக்கா!” என்றது கற்றூளை, கொஞ்சம் குரலில்.

“என்னடி?” என்றது பனை, பாசக்குழைவுடன்.

“நான் உன்னுடன் ஒட்டுக்குடித்தனம் செய்ய ஆரம்பித்து எத்தனை வருஷம் ஆகிறது தெரியுமா?” என்றது கற்றூளை.

“ஆமாம்; அதெல்லாவற்றையும்தான் நான் யோசிக்கவேண்டும், விரோதிகளின் நினைவுபோல்!”

“என்னக்கா, இவ்விதமான பாந்தவ்ய வாழ்க்கை இவ்வுலகில்.....”

“இந்த உலகிலா!” என்று பனை ‘கலகலத்தது’.

“ஆகவே நாங்கள் மனிதர்களிலும் சிறந்தவர்கள்”

“எப்படி?”

“எப்படியா அக்கா? அவர்களில் ஒரு சிலர் உண்டும் உடுத்தும் சுகத்திருப்பார்கள். அதேசமயத்தில் அவர்களைப்போன்ற எத்தனையோகோடி ஜனங்கள் பட்டினியால் சாவார்கள்! இந்த ஏழைகளைப் பார்க்கக்கூட பெருந் தீனிக்காரர்கள் அருவருப்பார்கள்; எச்சிற்கையால் அவர்களை விரட்டார்கள்; மனித ஜாதியிடம் ஈவிரக்கம் மறந்தேபோயிற்று. ‘அன்பு’ என்ற உணர்ச்சி ‘காற்றுப்பிடித்த கற்பூரக்கட்டிபோல்’ என்றோ குடிபோய்விட்டது”

“அப்படியானால் அவர்கள் வாழ்வில் இன்பம்.....”

“இன்பமா? தூய்மையே நிறையவேண்டிய அவர்கள் உள்ளத்தில், சுயநலமென்ற கள்வன் கோட்டைகட்டி ஆளுகிறான். இதயபீடத்திலே அன்பரசன் ஆட்சி புரியவேண்டும். எல்லோரும் ஓர் குலம். எல்லோரும் ஒரினம்; எல்லோரும் உண்ணவேண்டும்; உடுக்கவேண்டும், சீரியவாழ்வு நடத்தவேண்டும். பரோபகார சிந்தை இருக்கவேண்டும். இந்த கிணைவு ஏற்படும் போதுதான் மனிதன்மீது இன்பக்காற்று வீசும்”

நான் விறைத்துப்போய் நின்றேன்.

அந்தப் பனங்கற்றூனையின் திருட்டுக்கண்கள் என்னைக் கண்டு விட்டன.

மனோரம்யமான சிறுதென்றலொன்று அசைந்து சென்றது. அவ்வளவுதான், பனங்கற்றூனை தன் தளிர்க்காங்களை அசைத்து பனைமரத்தை மெல்லச் சுரண்டியது.

பனைமரமும் என்னைப் பார்த்துவிட்டுக் ‘கல கல’ வென்று சிரித்தது.

அறனைந்தவனுக்குக் கூதலென்ன? குளிரென்ன?

“ஆகா, இந்த வரண்ட பூபாகத்திலே, அதுவும் இவைகளிடமார, பரோபகாரம்” என்றேன், ஏதோ ஒரு சூன்யப் பிரதேசத்தை நோக்கிக்கொண்டு.

‘ஆயாட்’ என்று சொல்வனபோல இரண்டு காக்கைகள் ‘கா, கா’ என்று ஒலமிட்டுக்கொண்டு வந்தன.

வந்த காக்கைகள் தம் கூட்டையடைந்தன. அவைகளின் கூடெங்கே?

அதோ, அந்தப்பனைமர வட்டிலேதான்!

காக்கைகளைப் பனைமரம் தன் தளிர்க்காங்களால் ஆதரித்து அணைத்தது, பார்தவய வாழ்வின் எல்லையில்லா இன்ப உணர்ச்சி பனைமரத்தின் மேனிஎங்கும் செழிந்ததோ என்னவோ! ‘கல கல’ வென்று அடுத்த சிரிப்பும் சிரித்தது.

சக்தியின் இருப்பிடம்

பெண்ணையர் வதனந் தன்னில் பிரமனின் நாவு தன்னில்
எண்ணினி லடங்கா இன்பம் ஏந்திய மழலை தன்னில்
கண்ணிய மக்கள் காட்டுங் கருணைசே ரிதயந் தன்னில்
பண்ணிறை பாட லோதும் பக்தரின் குழாங்கள் தன்னில்

வினையின் நரம்பி னோடும் மேவிடும் விரல்கள் தன்னில்
பாணியின் சேர்க்கை யோடும் பாவோர் பதங்கள் தன்னில்
ஆணையின் மீற வீரர் அமரோளிர் புயங்கள் தன்னில்
தூணிறை சிற்பங் கோத்தும் சுத்தநல் வித்தை தன்னில்

கவிஞனின் கனவு தன்னில் கற்பனை யுள்ளந் தன்னில்
புவியினிற் புனைந்து காட்டும் பொருளுறை பாடல் தன்னில்
அவனியி லறிஞர் கூறும் அரும்பத வுரைகள் தன்னில்
நவரசஞ் சோட்ட நன்கு நடிப்பவன் நடனந் தன்னில்

அழகினைச் சோட்டும் பூக்கள் ஆடியே திரியும் மஞ்சை
எழிலறு திங்கள் வானம் எழுந்திடும் பரிதிச் சோதி
வழிந்தயர் குன்றி லூரும் வையத்து நதிக ளெங்கும்
விழைவுறு சக்தி யன்னை வீற்றிருந் தரசு செய்வாள்.

—யாழ்ப்பாணன்.

'பாடுபட்டுத்தேடி'

ஒன்று கிளறிக்கல் மெஷின்; மற்றது சமையல் மெஷின். ஒன்று படித்தது; மற்றது படிக்காதது. ஒன்று ஆண்; மற்றது பெண். ஒன்று புருஷன்; மற்றது மனைவி. ஒன்று மகத்தான பிரிட்டிஷ் சாம் ராஜ்யம் இயங்க தினமும் வேலை செய்வது; மற்றது அது வேலை செய்வதற்கு வேண்டி வேலை செய்வது. - ஓர் உபயந்திரம். ஒன்றுக்குப் பெயர் ராமலிங்கம்; மற்றதுக்கு, பொன்னம்மா.

ராமலிங்கமும் பொன்னம்மாவும் உற்பத்தியானது யாழ்ப்பாணத்திலே. ராமலிங்கத்துக்கு வேலை கொழும்பில் ஒரு அரசாங்கக் கந்தோரில். மாசம் 75 ரூபா சம்பளம். இந்த வேலை கிடைத்த சில நாட்களுக்குள் ராமலிங்கம் பொன்னம்மாவைச் சேர்த்துக் கொண்டது. ஒரு வீட்டில் இருபது ரூபாவுக்கு ஓர் அறையை வாடகைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு இரண்டும் தனிக் குடித்தனஞ் செய்தன.

ராமலிங்கம், சிக்கனக் கலையில் கைதேர்ந்த பேர்வழி. அதாவது, மிகச் செட்டு, வசதி வந்தால் 75 ரூபாவையுமே மிச்சம் பிடித்து விட வேண்டுமென்று ஆசை அதற்கு! ஆனால் அது முடிகிற காரியமா? எப்படியோ அது நமக்குத் தெரியாது, அந்தத் தொகையில் பாசியை ராமலிங்கம் ரொக்

கமாக மிச்சம் பிடித்துவிடும். கொழும்புப் பட்டினத்திலே ராமலிங்கம் — அதன் சிக்கனத்துவம் ஒரு நூதனம்; அதன் வீடு ஒரு நூதனசாலை. நூதனமான ஒன்று இருக்குமிடம் நூதனசாலையில் லாமல் வேறென்ன?

8.30 மணிக்குக் கந்தோர். ராமலிங்கத்திடம் ஒரு நல்ல பழக்கம், வைகறைத் தயிலெழுந்துவிடும். 5 மணிக்கெல்லாம் படுக்கையில் ஆளைக் காண முடியாது. சுயநல மில்லாமல், அயர்ந்து வித்திரை போய்க்கொண்டிருக்கும் பொன்னம்மாவையும் கூட எழுப்பிவிடும். ஆரம்பத்தில் சில நாட்கள்தான் இப்படி. பிறகு நாளாவட்டத்தில் ... பொன்னம்மா இராமலிங்கத்துக்கு முன்பாகவே வித்திரை விட்டெழுந்து ஆறுமணி அடிக்க எல்லாக்காரியங்களையும் முடித்து வைத்துவிடும். ராமலிங்கம் சாப்பிட்டுவிட்டு மத்தியான உணவையும் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு 6¼ மணிக்குக் கந்தோர் புறப்பட்டுவிடும்.

பஸ், டிராம், ரயில் என்றெல்லாம் பட்டணங்களிலே குறுக்கும் மறுக்குமாக ஓடித் திரிகின்றனவே — அவற்றின் பக்கமே ராமலிங்கம் திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை. ஐந்து மைல் தூரமுள்ள 'அலுவலக'த்துக்கு தெய்வம் கொடுத்த திருக்கால்களின் உதவி

யைக்கொண்டே போய்ச் சேர்ந்து விடும். கொழும்பிலே ராமலிங்கத்தின் 'நூதன' வாழ்க்கை இரகஸ்யங்களில் இது ஒன்று.

மாலையில் கந்தோர் முடியும் நாலரை மணிக்கு ராமலிங்கம் மற்றவர்களைப்போலப் பறந்தடித்துக்கொண்டு வெளியேறுவதில்லை. பொழுது கருகும்வரை வேலை செய்யும். பிறகு சாவகாசமாக எழுந்து வேலையை முடித்துக்கொண்டு, வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த வெற்றிலை பாக்கில் ஒரு வாய் போட்டுக்கொண்டு வீட்டுக்குக் கிளம்பும். கால்கோசில் ஆடி ஆடி வீடு போய்ச்சேர 8½ மணியாகும். பொன்னம்மா சோறும் வடித்து ஒரு பச்சடியும் அரைத்து ஒரு ரசமும் வைத்து விட்டு ராமலிங்கத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கும்.

காலையில் அவிழ்த்துவிட்டுப் போன வேட்டி சால்வை காற்றிலே படபடவென்று அடித்துக் காய்ந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்க ராமலிங்கத்தின் மனம் மலரும். "வெந்நீர் வைத்திருக்கிறது குளிக்க" — என்று பொன்னம்மா சொன்னதும் ராமலிங்கத்துக்கு ஒரு புது உற்சாகம் பிறந்துவிடும். அதோடு, அடுப்பிலே கொதித்துக்கொண்டிருக்கும் மிளகுரசத்தின் வாசனை மூக்கில் வந்து தட்டவும்.....ராமலிங்கத்துக்கு ஒரே ஆனந்தம். பகல் பன்னிரண்டு மணி நேரமும் கந்தோரில் திரும்பத்திரும்ப கூட்டியும் கழித்தும் கொண்டிருந்த அலுப்பு, அயர்வு எல்லாம் நீங்கி ஓர் உல்லாசம் உண்டாகி வாய் இலே

சாக ஒரு பாட்டையும் முணு முணுக்க ஆரம்பித்துவிடும்!

ஸ்ரானம், சாப்பாடு எல்லாம் ஆகி முடிய இரவு பத்தரை மணியாகிவிடும். சாப்பாட்டில் ராமலிங்கம் மிக எளிமை. அதாவது வாய் ருசிபார்த்து நாக்குக்கு அடிமைப்பட்டு அது வேணும், இதுவேணும் என்று அவதிப்படுவதில்லை. ஏதோ பசிக்கும்வேளையில் எதையாவது போட்டு வயிற்றை நிரப்ப வேண்டியதுதான் — என்பது ராமலிங்கத்தின் சித்தாந்தம்.

சாப்பாடு முடிய அன்றைய வரவு — செலவுக் கணக்குகள் பரிசோதனை நடைபெறும். பொன்னம்மாவின செலவினங்கள் யாவும் புள்ளிவிபரமாக தூருக்கும். அவற்றைப் பார்த்து அவற்றுக்கு ஒருசிறுவிமர்சனமும் செய்யப்படும். பொன்னம்மாவின கை ஓட்டைக் கை என்று ராமலிங்கம் தினமும் கண்டிப்பதுண்டு. செலவுகளைக் கொஞ்சம் இறுக்கிப் பிடிக்கும்படி உபதேசஞ் செய்யும். இந்தக் குறை குற்றங்கள், உபதேசம் ஒன்றுக்கும் பொன்னம்மா வாய் திறக்கக்கூடாது. பேசாமலிருந்து எல்லாவற்றையும் பொறுமையோடு கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். இடையிலே ஒரு வார்த்தை சொன்னால்..... ராமலிங்கத்துக்குப் பிரமாத கோபம் பிறந்துவிடும். பெண்களுக்கு எந்த விஷயத்திலாகட்டும் பேச்சு என்ன வேண்டியிருக்கிறது? — என்பது ராமலிங்கத்தின் கட்சி.

போசனம், 'பட்டுஜெட்' யாவும் முடியப் பதினொரு மணியாகி விடும். அதற்குப் பிறகுதான்

படுக்கை. இதோடு ராமலிங்கத்தின் தினசரி வாழ்க்கை அலுவல்கள் முடிகின்றன. இதற்குமேல் சினிமாவோ, கூத்தோ, கேளிக்கையோ, அரசியலோ, பொது விஷயமோ - ஒன்றிலுமே பிரவேசிப்பது கிடையாது. ராமலிங்கம் உண்டு, ராமலிங்கத்தின் மனைவி உண்டு; உத்தியோகமுண்டு, சம்பளமுண்டு, பெரியதுரை உண்டு - இவ்வளவுதான் ராமலிங்கத்தின் உலகம். ராமலிங்கத்தின் வாழ்க்கை இன்பதுன்பங்கள் அனைத்தும் பொருளாதாரத்தில் - வீட்டிலேயிருக்கும் இரும்புப் பெட்டகத்தில் அடக்கம்.

ராமலிங்கத்துக்கு மனத்தில் எவ்வளவு பயம் உண்டோ அவ்வளவுக்குத் தெய்வ பக்தியும் உண்டு. மனத்தில் பயம் அதிகமாகும் சமயங்களிலே தெய்வத்தின்மீது தீவிர பக்தி உண்டாகி ராமலிங்கம் தேவார திருவாசக பஜனமிருதத்தில் இறங்கிவிடும். பொழுதுபட்டு விளக்கேற்றிவிட்டால் ராமலிங்கம் தனியாக வீட்டு வாசலைவிட்டு வெளியே இறங்கமாட்டாது. பொன்னம்மா துணைக்குப் போகவேண்டும்! நடுச்சாமத்திலே வெளியே சத்தம் சலனம் ஏதும் கேட்டால் லேசாக விளக்கைத் தூண்டிவிட்டு கந்தரலங்காரம் சொல்லத் தொடங்கிவிடும். பட்டணத்திலே உத்தியோகம் பார்க்கும் அநேகர் இப்படிச் சூரப்புகளாயிருந்தபடியால் ராமலிங்கத்தின் இந்தக் குணவிசேஷம் அவ்வளவாக ஒருவரையும் கவரவில்லை. ராமலிங்கத்தின் கெட்டித்தனத்திலோ,

துணிச்சலிலோ அப்படி ஒரு விசேஷ பார்வை யாருக்கும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால்..... ராமலிங்கத்தைப் போன்ற பேர்வழிகள்மீது விசேஷபார்வை செலுத்துவதற்குப் பட்டணத்திலே வேறே ஆட்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் ராமலிங்கத்தைக் கவனிக்கவுஞ் செய்தார்கள்.

'சிவனே'யென்று தானுந் தன்பாடுமாகவிருந்த ராமலிங்கத்துக்கு இருந்தாற்போலிருந்து பொல்லாத காலம் வந்தது.

அது கிறிஸ்தம் சமயம். கிறிஸ்தம் லீவு ஒன்றும் வேண்டாமென்றுவிட்டு ராமலிங்கம் சம்பாத்தியத்தில் அக்கறையாயிருந்தது. வீட்டிலே கூடவிருந்த மற்றக் குடும்பங்கள் வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு விடுதலை கொண்டாட ஊருக்குப் போய்விட்டன. ராமலிங்கம் தம்பதிகள் தனியே.

ஒருநாள் நடுச்சாமத்தில் வெளியே கதவில் யாரோ தட்டும் சத்தம் கேட்டது. அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்த ராமலிங்கம் துடித்துப்பதைத்து எழுந்தது. விளக்கைத் தூண்டிவிட்டு ஒருதரம் உரக்கச் செருமிவிட்டு "அடலருணைத்திருக் கோபுரத்தே....." என்று ஆரம்பித்தது.

ஆனால் வந்தவர்கள் யமகாதகப் பேர்வழிகள்.

ராமலிங்கம் வேலைசெய்யும் கந்தோரையும், பெரிய துரையின் பெயரையும் குறிப்பிட்டு "அவசரமான செய்தி ஐயா..." என்று ஆங்கிலத்தில் இழுத்துவிட்டார்கள். கந்தோர் துரையின் பெயர்

ரைக் கேட்டதும் ராமலிங்கம் ஏமாந்துபோய்விட்டது. கதவைத் திறந்துவிட்டது. நீட்டிய கைத் துப்பாக்கியும் பளிச்சிடும் கத்தியும் கொண்டு இரண்டு தடியர்கள் உள்ளே நுழைந்தார்கள். அப்பொழுதுதான் பேர்வழிக்கு விஷயம் விளங்கிற்று. வெலவெலத்துப்போய்விட்டது, பாவம்.

‘மூச்சுக் கேட்கக்கூடாது’ — என்று வந்தவர்கள் கைத் துப்பாக்கியை மார்புக்கு நேரே நீட்டியதும்.... ராமலிங்கம் தம்பதிகள் உண்மையில் மூச்சை அடக்கிக்கொண்டுவிட்டனர்.

“பெட்டகத்துச் சாவியைக் கொடு” என்று அவர்கள் கேட்க, ராமலிங்கம் இரண்டாவது பேச்சின்றி எடுத்துக் கொடுத்தது. ‘நகை அடைவு பிடிக்கத் தத்துவம் பெற்றவர்’-என்று வெளியே விளம்பரம் ஒன்றும் போடாமலிருந்தும் வந்தவர்கள் அதை எப்படி அறிந்தார்கள் என்று ராமலிங்கத்துக்கு ஒரே ஆச்சரியமாயிருந்தது.

சிறந்த பாதுகாப்பு என்று ராமலிங்கம் எண்ணியிருந்த இரும்புப் பெட்டகம்..... அது பாதுகாப்பாகவேதான் இருந்தது. ஆனால், அந்தத் தடியன் பளபளக்கும் கத்தியைக் காட்டியபோது..... பாவம் — ராமலிங்கத்துக்குப் பிராணனை போய்விடும்போலிருந்ததே!

அலுவலை முடித்துக்கொண்டு அவர்கள் போகும்வரை ராமலிங்

கம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு குப்புறப் படுத்துவிட்டது.

பொன்னம்மாவின் கழுத்தில் கிடந்த தாலியைக் கழட்டும்படிவந்த தடியர்களில் ஒருத்தன் கேட்டபோது பொன்னம்மாராமலிங்கத்தைச் சற்றுச் சுரண்டிப்பார்த்தும் ராமலிங்கம் அந்தச் சமயம் மரக்கட்டைபோல அசையாமல் கிடந்துவிட்டது!

கடைசியில் அவர்கள் போன பிற்பாடு இரும்புப் பெட்டகத்தைப் போய்ப் பார்க்க.....ஐயையோ ஒரே... வயிற்றெரிச்சல்!

எறும்பு அரிசி சேர்ப்பது போலச் சேர்த்து வைத்த ராமலிங்கம் ஏங்கிப்போய்விட்டது.

அதிலிருந்து ராமலிங்கத்துக்கு காய்ச்சல் அடிக்க ஆரம்பித்தது. காய்ச்சல் வரவரக் கடுமையாகிக் குளிராக்கி குளிர் முற்றி ஜன்னியாக்கி எட்டாவது நாள் ராமலிங்கம் இந்தப் பொல்லாத கொள்ளைக்கார உலகத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றது.

அடைவு பிடித்த நகைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் செய்தி அறிந்து ஓடி ஓடி வந்தார்கள்.

ஆனால் அங்கே வீடு பூட்டியிருந்தது. ராமலிங்கத்தின் துணைமெஷின் என்கே போனது, என்னவாயிற்று— என்று யாருக்குமே தெரியவில்லை.

ஒருசமயம் ராமலிங்கத்துக்குத் துணையாகவேதான் போய்விட்டதோ என்னவோ!

தாலாட்டும் ஒப்பாரியும்

கிராமியப் பாடல்களில் தாலாட்டும் ஒப்பாரியுமே அதிக அளவுக்குப் பொதுமக்களிடையே பரவியிருக்கின்றன. தாலாட்டுப் பாடல்களில், தாயுள்ளத்திற் பொங்கியெழும் புத்திரவாச்சல்யம் அப்படியே புலப்படுகின்றது. தாய்மார் தம் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளை வைத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் பாட்டிசைக்கும்போது அவை, அந்த இன்பநாதத்தில் லயித்து என்ன சுகமாகத் தூங்குகின்றன!

ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆரிவரோ
சீராரும் எங்கள்குலச்
சிகாமணியே கண்வளராய்!
ஆரடித்து நீயமுதாய்
அழுதகண்ணில் நீர்தளும்பு?
பேரை உரைத்தால் நான்
பெருவிலங்கு பூட்டிடுவேன்
அத்தை அடித்தாளோ
அமுதூட்டும் கையாலே;
சற்றே மனம் பொறுத்துச்
சந்திரனே கண்வளராய்!
பாட்டி அடித்தாளோ

பாலூட்டும் கையாலே;
கூப்பிட்டு நான் கேட்பேன்
குஞ்சரமே கண்வளராய்!
மாயி அடித்தாளோ
மைதீட்டும் கையாலே;
சாயி, மனம் பொறுத்துச்
சண்முகனே கண்வளராய்!
அக்காள் அடித்தாளோ
அம்மான்மார் வைதாரோ;
விக்கிவிக்கித் தேம்புவதேன்?
வித்தகனே கண்வளராய்!
பெரியதாய் தப்பிதமோ
பெற்றாள் அடித்ததிண்டோ?
அறியாமல் செய்தாலும்
ஆரமுதே கண்வளராய்!.....

இது ஒரு தாலாட்டுப் பாட்டின் ஒரு பகுதி. திடுக்கிட்டு அழுகிறது குழந்தை. திகைத்து ஓடி வருகிறாள் தாய். “ஆரடித்து அழுகறய்!” என்று ஆத்திரப்பட்டுக் கேட்கிறாள். “பேரை உரைத்தால் பெருவிலங்கு பூட்டிடுவேன்” என்றும், “அடித்தாரைச் சொல்லியழு ஆக்கினைகள் செய்துவைப்போம்” என்றும் வீரம் பேசும் அவள், அத்தை

‘இரட்டையர்கள்’

பாட்டி.....எல்லோரையும் குறிப்பிட்டு அவர்கள் சார்பில் மன்னிப்புக் கேட்கும் பாவனையில், "அறியாமல் செய்தாலும் ஆரமுதே கண்வளராய்" என்று பிள்ளையைச் சாந்தப் படுத்துகிறாள். கிராமப் புறங்களில் விதவிதமான வினோதமான தாலாட்டுப் பாடல்கள் வழங்குகின்றன.

தாலாட்டுக்கு அடுத்தபடியாகத் தழைத்திருப்பது ஒப்பாரி, தாலாட்டிற் போலவே பின்வரும் ஒப்பாரியிலும் ஒரு தாயின் புத்திரவாஞ்சை சோக உணர்ச்சியில் வெடித்தெழுகிறது.

ஐயோ மகளாரே
யாருக்குளை வளர்த்தேன்
சூய்யோ சூய்யோ எனுமுன்
குரல் பறந்து செல்லுகிறே!
நாளாய்க் கருத்தரித்து
நான்விதம் முட்டையிட்டு
ஏழ்முன் நிரவுபகல்
இரண் மின்றிக் காத்தேனே!
முதிரா இளஞ்சடலம்
முற்றாத முள்ளெலும்பு
சிதறப் பிடித்தானே
சீர்கேடன் செம்பருந்து!
முட்டைக்குள் ளையிருந்து
முகங்காட்டும் வேளையிலே
செட்டைக்குள் ளையுனைநான்
சேர்த்துமுத்தம் செய்தேனே!
அவ்வாறுனை வளர்த்து
ஆகாசத் தியமனுக்குக்
கவ்வக் கொடுத்தேனே
கடும்பாவி ஆனேனே!
மண்ணைக் கிளறி யொரு

மண்புழுவைக் கண்டுவிட்டால்
அண்ணன்மார் பின்தொடர
அங்குமிங்கும் ஓடுவையே!
ஆகாசத் தேகையிலே
"அம்மா, என்மீட்க
ஆகாதோ உன்னாலே
வா"என் றலறினையே!
பாழும் பருந்தை விடப்
பருத்துக் கொழுத்திருந்தும்
பறக்கும் செயலறியேன்
பாவிநான் உன்மீட்க!
உன் நிலையைக் கண்டேங்கி
உயிர்மாய்க்கப் போகையிலுன்
அண்ணன்மா ரின்பாசம்
அழுத்திப் பிடிக்குதையோ!

குஞ்சைப் பருந்து 'இரஞ்சி'க் கொண்டு போய்விட்டது. தாய்க் கோழி மனந் தவித்துப் புலம்புகிறது. பெற்ற வயிறு பொறுத்திருக்குமா இந்தக் கோரச் செயலைப் பார்த்துக்கொண்டு? தான் முட்டையிட்டு அடைகாத்துக் குஞ்சாக்கி வளர்த்த அருமையை அந்தக் குஞ்சினது பாலலீலைகளையும் அது சொல்லிச் சொல்லிப் புலம்புகிறது. பருந்து குஞ்சைத் தூக்க வரும்போது தாய்க்கோழி படுகிற அவஸ்தைகளைப் பார்த்தவர்களுக்கு இந்த உணர்ச்சி புலப்படும்.

பேட்டுக் கோழியின் பரிதவிப்பை, மனித உணர்ச்சிகளின் சாயலில் யாரோ ஒரு கிராமக் கவிஞன் இட்டுக்கட்டிய பாட்டு இது.

ஸ்ரீ முருகன்

மருந்துச்சரக்கு மளிகை
67/1 காங்கேசன் துறை ரோட்,
-யாழ்ப்பாணம்-

சகலவிதமான, உயர்ந்த
மருந்துச்சரக்கு
வகைகள்,

விவாக சபகாரியங்களுக்குத்
தேவையான
சந்தனம், பன்வீர், சேன்ர்
முகவிய
வாசனா திரவியங்கள்,

பிரசித்திபெற்ற

:: மலேரியா ::

மஹாதைலம்

யாவும் சகாயமான விலைக்
குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒருமுறை பரிட்சித்தால்
மனத்திருப்தியுடன்
என்றென்றும் வருவீர்கள்!

Prop: சி. ச. கந்தையாபிள்ளை

SRI MURUGAN
MEDICAL STORES
67/1 K. K. S. ROAD, JAFFNA.

The Cheapest AND Reliable House

FOR

- All kinds of
- Hardware
- Materials
- Paints
- Varnishes
- Linseed Oil
- Distember
- English, Poland
- Cement (In Paper Bag)

Always in Stock.

SHANMUGAM STORES,
222, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

படி த் துப் பார்த்து கா

பாரதி: இது ஒரு மாத வெளியீடு.

இதன் ஆசிரியர்கள்: கே. ராமநாதன், கே. கணேஷ். இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கைக்காகவே என்ற சமதர்ம ரஷ்யாவின் புதிய இலக்கிய மதத்தை அநுசரித்து அந்த வழியில் செல்கிறது பாரதி. சமதர்ம சித்தாந்திகளின் பிரசார எழுத்து ஓவியங்கள் பத்திரிகையைச் சிறப்பிக்கின்றன.

தமிழகம்: இப் புதிய வெளியீட்டின் முதல் இதழை, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி தாசனின் “எந்நாளோ?” என்ற கவிதை அலங்கரிக்கிறது. வேறு பல தமிழகத்து அறிஞர்களும் நாட்டுக்கு நல்லவையாக இதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். பதிப்பாசிரியர்: எம். எஸ். சஞ்சீவிராஜ்.

பாரதமணி: ஆசிரியர்: கா. சி.

வேங்கடரமணி. காரியாலயம்: 34, அலமேலு மங்காபுரம், மயிலாப்பூர், சென்னை. தனிப்பிரதி 4 அணை.

சிறந்த ஆங்கில இலக்கியப்பலமை வாய்ந்த வெகுசில தமிழ்நாட்டவருள் ஒருவரான ஸ்ரீ கா. சி. வேங்கடரமணியின் அழுத்தமான அரசியற் கருத்துக்கள் இப்பத்திரிகையில் ஒரு விசேஷ அம்சம். அதுதவிர, ஒரு நல்ல மாதசஞ்சிகைக்குள்ள பலவித அம்சங்களும் சேர்ந்து ‘பாரதமணி’ யின் நாதத்தை இனிமையும் கம்பீரமும் மாக்கின்றன.

திருக்குறள் அந்தாதி:

கடுகைத்துளைத்து அதனுள் ஏழ் கடலைப் புகுத்தும் அதி நுட்பமான திருக்குறள் பொக்கிஷத்திலிருந்து சாசிபுரம் R. K. அரங்கசாமி அவர்கள் 151 செய்யுட்களை எடுத்து அந்தாதிமுறையில் சிலவற்றையும், அகராதிமுறையில் சிலவற்றையும் ஒழுங்காக அமைத்து, அவற்றுக்கு உரையும் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘கரும்பை எத்தனைவகையாகச் சுவைத்தாலும் இனிக்கும்; கற்கண்டை எங்கேகடித்தாலும் தித்திக்கும்; திருக்குறளை எவ்வகையில் நுகர்ந்தாலும் இன்பமுண்டு’ என்று யோகி சுத்தானந்தர் சொல்லியிருப்பதுபோல், திருக்குறள் செய்யுட்களை இந்த வெளியீட்டு முறையில் படிப்பதிலும் இன்பம்-விசேஷமாக மாணவர்களுக்கு இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கலாம்.

திருவள்ளுவர் திருக்குறள்

வரின் குழந்தை உள்ளம்.

விலை. 2 அணை குழந்தைகள் மண்பாடம் செய்யக் கூடிய, செய்யவேண்டிய திருக்குறள் செய்யுட்களை 10 பக்கங்களில் ஒரு திருக்குறள் பிரசங்கமாகவே செய்து விட்டிருக்கிறார் ஆசிரியர். சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற பிரசாரம்.

ஷே இரு நூல்களுக்கும் ஆசிரியர்: இராசிபுரம் R.K. அரங்கசாமி. கிடைக்கும் இடம்: திருக்குறள் பதிப்பகம், இராசிபுரம் P. O., (சேலம் Dt.)

மோட்டு விக்கிரகம்

சோ. நடராஜன்

மரத்தாலே செய்ததன்மேல் மண் சாந்து பூசியதால்
உருவான சாமியொன்றை யூரா ரதிசயித்தார்

முக்காலச் செய்தியும் மூர்த்திசொல்லி வந்ததனால்
எக்கால மும்மதனை யேத்திப் பணிந்துவந்தார்

பொன்னு லலங்கரித்தார் பூமாலை போட்டுவைத்தார்
மன்னாதி மன்னரெல்லாம் வந்து வணங்கினீரார்

தேய்வ மிரங்கியெங்கள் தீமைகளைப் போக்குதற்கு
மெய்யா யளித்ததொரு மேலாம் வரமிதேன்றார்

கைகட்டி நின்றார்கள் கண்ணீர் சோரிந்தார்கள்
நெய்யட்டிச் சோறுகறி நெறியாய்ப் படைத்துவைத்தார்

ஊர்வலங்கள் செய்தார் உலகெங்கும் போய்ச்சொன்னார்
நாவழங்கு மட்டும் நமதிறைவ னென்றார்கள்

சபையஞ்சா வீரனென்றார் சர்வ உரிமைகளும்
நவையின்றி நம்மவர்க்கு நன்கு வழங்குமென்றார்

நாமோ சிறுதொகையார் நங்கள் குலத்துரிமை
போமா றினியில்லைப் போற்றியெனப் பூரித்தார்

தூபத்தைப் போட்டார் சுடர்விளக்கைக் காட்டிவைத்தார்
நா!வத்தை யேசொல்லி நன்றாய்ச் செபஞ்செய்தார்

கேட்டதெல் லாங்கொடுக்கும் கேளாத துங்கொடுக்கும்
கோட்டமினி யில்லையென்றே குதித்துக் குதித்தெழுந்தார்

அந்தோ விதியினலங் கோலத்தைக் கேட்டரோ!
சிந்தா மணிபோன்ற தேய்வச் சிலையொருநாள்

அற்புதமுங் கேட்டவ் வதிசயமுந் தானழிந்து
பொற்பிழந்து தீர்க்க தரிசனமும் போயிற்றே

முக்கால முஞ்சொல்லி முடிவேந்தர் தாழவைத்த
இக்கால வற்புத்தின் நிலைமையிழி வாயிற்றே

கண்டதேல் லாஞ்சொல்லிக் கருத்தறியா தேயுளறிப்
பண்டிருந்த தேசு பறிமுதலாய்ப் போயிற்றே

கேட்டவரெல் லாந்திகைத்தார் கேலிசெய்தா ரெங்கேதான்
‘போட்டு’ திதன்பெருமை? புதுமை! எனக்குழைந்தார்

விக்கிரகம் பேசினதும் வேண்டுவரஞ் சோன்னதுவும்
இக்கதையும் போய்யல்ல; ஆனால் அதனடியில்

ஓட்டை யிருந்ததறற் குள்ளே மறைந்திருந்தார்
சேட்டர் குருக்களவர் சேத்துப்போய் விட்டதன்பின்

மோட்டுப் பயலொருவன் முன்னே புதுந்திருந்தே
சேட்டைபுரிந் தானதனால் திருவுருவும் மோடாச்சே!

SAMUEL SONS & Co., Ltd.,

HOSPITAL ROAD, JAFFNA.

T'GRAM: ECHIRON

T'PHONE: 62

Head Office :- 371, Old Moor Street,
COLOMBO.

● இரும்பு
கம்பிகள்
கேடர்கள்
சலாகைகள்
அச்சுகள், தகடுகள்	○ கட்டிடவேலைக்
குரிய பற்பல
பொருள்கள்	● பித்தளை
தகடுகள்
பூட்டுகள்
பிணைச்சல்கள்
○ நீர் இறைக்கும்
யந்திரங்கள்
குழாய்கள்
தாங்கிகள்	● நெற்குத்தும்
மா அரைக்கும்
யந்திரங்கள்
அவற்றின்பகுதிகள்	○ மைவகை
மைஎண்ணெய்
வாணிஸ்

சகாயமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
விலை விபரங்களுக்கு எழுதவும்

சாமுவேல் சன்ஸ் & கம்பெனி லிமிடெட்

ஆஸ்பத்திரி ரோட் :: யாழ்ப்பாணம்

தந்தி : 'எச்சுயர்ன்'

போன் : 62

என்ன வேண்டும் ?

“ வாத்தியார் ”

சிலகாலத்திற்கு முன்னே, நான் மன அமைதியை விரும்பி ஒரு மலைச்சாரலுக்குப் போனேன். நான் போனபோது அங்குள்ள ஒரு குகையின் வாசலில் இரண்டு மனிதர்கள் பயங்கரமாக மல்யுத்தம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இருவரும் நல்ல வாலிபர்களாகவும், மிகுந்த பலசாலிகளாகவும் காணப்பட்டார்கள். முகத்தோற்றத்தைப் பார்த்தால் அவர்களிருவரும் உடன்பிறந்த சகோதரர்கள்போலத் தெரிந்தது. அவர்கள் எதற்காக இப்படிச் சண்டை போடுகிறார்கள் என்பதை அறியவேண்டுமென்று எனக்கு ஆவல் உண்டாயிற்று.

“ நீங்கள் யார்? எதற்காகச் சண்டையிடுகிறீர்கள்? ” என்று அவர்களைக் கேட்டேன்.

அவர்கள் சொன்னார்கள் : “ நாங்கள் இங்கு வசித்துவந்த ஒரு மந்திரவாதியின் மக்கள். எங்கள் தகப்பனர் இறந்துவிட்டார். அவருடைய சொத்துக்களான இந்தப் பாத்திரத்தையும் தடியையும் மிதியடிகளையும் எடுத்துக்கொள்வதற்காகவே நாம் சண்டையிடுகிறோம். எங்களுள் மல்யுத்தத்தில் வெற்றிபெறுகிறவன் இப்பொருள்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தீர்மானித்து மல்யுத்தம் செய்கிறோம் ”.

இதைக்கேட்டதும் நான் பரிசாசமாகச் சிரித்துக்கொண்டு, “ இவைதானா சொத்துக்கள்? இவற்றுக்காகத்தானா இவ்வளவு யுத்தம் செய்கிறீர்கள்? ” என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், “இப்பொருட்களின் அருமை தெரி
 யாமல் பேசுகிறீர்கள். இந்த மூன்று பொருள்களும் மிக விசித்
 தீரமானவை. இந்தப் பாத்திரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு
 நாம் எந்தஎந்த உணவுகள் வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ
 அவையெல்லாம் உடனே இதில் நிறைந்துவிடும்! எங்களுக்கு
 இன்னப்பொருள் வேண்டுமென்று இந்தத் தடியினால் நிலத்திலே
 எழுதினால் உடனே அந்தப் பொருள் கிடைத்துவிடும்! இந்த
 மிதியடிகளை அணிந்துகொண்டு நாம் போகவேண்டிய இடத்தை
 நினைத்தால் உடனே ஆகாயமார்க்கமாக அந்த இடத்துக்குப்
 போய்ச் சேர்ந்துவிடலாம்!” என்று சொன்னார்கள்.

அப்பொழுது எனக்கு ஒரு எண்ணம் உண்டாயிற்று.
 “இவ்வளவு அருமையான பொருள்கள் இவர்களிடம் இருப்ப
 தால் உலகத்தவர்க்கு ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. இவற்றை
 எப்படியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று நான் எண்ணி
 னேன். உடனே அவர்களை நோக்கி, “எவ்வளவு சிறந்த பொரு
 ளாயிருந்தாலும் சகோதரர்களாகிய நீங்கள் இப்படி ஒருவரை
 ஒருவர் தாக்கிச் சண்டையிடவேண்டியதில்லை. நான் சொல்கிற
 படி செய்யுங்கள். ஒட்டப் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறுகிறவர் இப்
 பொருள்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதோ தெரிகிறதே ஒரு
 பெரிய பாரை, அதுவரைக்கும் ஓடிப்போய் முதலில் இங்கு வந்து
 சேருகிறவர்களுக்குத்தான் இப் பொருள்கள் உரியவை. இது
 தான் பந்தயம்” என்றேன்.

அந்த மூடர்கள் இதற்குச் சம்மதித்து வெகு வேகமாக
 ஓடினார்கள். நான் பாத்திரத்தையும் தண்டத்தையும் எடுத்துக்
 கொண்டு மிதியடியில் ஏறினேன். ஆகாயத்திலே கிளம்பிச்
 சென்று வெகு தூரத்திலுள்ள ஓர் ஊரில் இறங்கினேன். இந்தப்
 பாத்திரத்தையும் தடியையும் வைத்துக்கொண்டு அங்கேயுள்ள
 ஏழைகளுக்கு உணவும் உடையும் வேறு பொருட்களும் வேண்
 டிய அளவு கொடுத்தேன். பின்பு மிதியடியில் ஏறி அடுத்த ஊருக்
 குப் போய் அங்கும் அப்படியே செய்தேன். இப்போது இங்கு
 வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் ஏழைகளா? உங்களுக்கு என்ன
 வேண்டும்?

யாழ்ப்பாணத்துப்பதிய இளம்எழுத்தாளர்
 'சோக்கன்.' கர்ணனைப்பிரிந்த துரியோ
 தன்னுடைய மனநிலையை ஓரளவு சித்தி
 ரிக்கிரூர் இந்தக்கட்டுரையிலே.

குப்பையிலே மாணிக்கம்

'சொக்கன்'

பாரத யுத்தத்தின் பதினே
 ழாம் நாளிரவு. கர்ணன் கால
 னுலகு எய்திய தினம்.

போர்க்களம் மரண அமைதி
 குடிகொண்டு விளங்கியது. பாச
 றைகளிலிருந்த அகல்விளக்கு
 கள் 'மினுக் மினுக்'கென்று ஒளிர்
 வதால் மரணகளத்தில் பிணங்
 களை நாய்நரிகள் சுற்றித்திரிவது
 தெரிந்தது. வெளியில் இருளின்
 ஆதிக்கம்போலவே அங்குள்ளார்
 மனமும் இருளடர்ந்ததாயிருந்
 தது.

அகல் விளக்குப் பிரகாசம்
 செய்யும் ஓரிடத்தில் துரியோ
 தனன் உட்கார்ந்திருந்தான்.
 வெளியில் ஒளிவீசும் அவ்விளக்
 கால் அவனுடைய மனஅந்தகா
 ரத்தை நீக்கமுடியவில்லை. அழுது
 அழுது அவன் கண்கள் அலுத்து
 விட்டன. கண்ணீர் ஓடை
 வறண்டு விட்டது. அலறி அலறி
 அவன் தொண்டை அடைத்து
 விட்டது.

தன் கண்ணுக்குக் கண்ணை
 கர்ணனை துன்பம் நீக்கி ஒன்பம்
 தந்த நண்பனை அவன் இழந்தி
 ருந்தான். இனி அவன் வாழ்ந்து
 என்னபயன்? இந்தப் பதினேழு
 நாளாக அவன் எத்தனை வீரரை
 இழந்திருந்தான்? தன் இரத்த
 பாசமுள்ள எத்தனை சகோதரரை
 இழந்துவிட்டான்? புதல்வர்கள்

எத்தனைபேர் இறந்தார்கள்? என்
 ருளும் இன்றுபோல அவன் துக்
 கத்தின் எல்லைக் கோட்டில் காலை
 வைக்கவில்லை.

எண்ண எண்ண அவன் மனம்
 புண்ணானது. வணங்காமுடியனை
 வணங்கும் முடியனாக்கிய உரு
 வம், அரசாக்கரசனை அன்பால்
 அடிமையாக்கிய உருவம் உயிரற்
 றுக் கிடந்தது. அவன் மனம்
 பழைய காட்சிகளில் படிவுற்றது.
 அழுதுஅழுது சிவந்த அவன்
 கண்கள் சிந்தனையைக் காட்டின.
 பழையநட்பு நினைவாகிய துலாக்
 கோலின் இருபக்கத்திலும் அர
 வுயர்த்தோனும், அங்காதிபதியும்
 நிற்கிரூர்கள். எது உயரும், எது
 பதியும் என்று சொல்லக் கூட
 வில்லை. அந்த நட்பு நினைவுகள்
 தான் என்ன?

கர்ணனும் தன் மனைவியும்
 சூதாடிய நினைவில் துரியோத
 னன் மனம் சென்றது.

அவர்கள் விளையாட்டு சுவாரஸ்
 யத்தில் ஆழ்ந்திருக்க, துரியோ
 தனன் சடுதியாய் அங்கு சென்
 றான். நாயகனைக் கண்டதும்
 மனைவியெழுந்து நிற்க, கர்ணன்
 எதிர்பாராதவிதமாய் அவள்
 முத்துமாலையைப் பிடித்திழுத்
 தான். முத்துமலை அறுந்து
 விழுந்தது

துரியோதனன் வந்து நிற்
பதை அப்போதுதான் கர்ணன்
கண்டான். அவன் திகைத்து
நிற்கும்போதே அரவுக்கொடி
யோன் பக்கத்தில் ஓடிப்போய்,
“ அண்ணா, சிதறிய முத்துக்களை
எடுக்கவா, கோக்கவா?” என்
றான்.

தன்னைக் காணாத கர்ணன்,
தோல்வியடைந்தவள் போக்கிரித்
தனமாக எழுந்து ஓடுகிறாள்
என்று நினைத்து அவளை இழுத்
தது தவறு?

எவ்வளவு நம்பிக்கை! இனி
இப்படியான நம்பிக்கையை
யாரிடம் வைப்பது?

போர்க்களம். கர்ணன் பார்த்
தீபன் கணைகளால் மடிந்து
தேரில் வீழ்ந்து கிடந்தான்.
குருகி ~~ஓவென்~~ லலறிக்கொண்டு
வந்து தன்மகனை அரவணைத்துப்
பழைய கதையைக் கூறினான்.
அப்போதுதான் கர்ணன் பாண்
டவர்க்கு அண்ணன் என்பதைத்
துரியோதனன் உணர்ந்தான்.

அவன் நெஞ்சு விம்மி வெடித்து
விடும்போலிருந்தது. எவ்வளவு
தியாகம்! பாண்டவர் தம்பிய
ரென அறிந்தும் நட்புக்குத் தன்
னைப் பலிகொடுத்தான் கர்ணன்!

துரியோதனனுக்கு இன்னும்
வெற்றி பறிபோய்விடவில்லை.
இப்பொழுதும் அசுவத்தாமன்
போன்ற வீரர்கள் இருக்கத்தான்
செய்தார்கள். ஆனால் நம்பிக்கை
யைச் சந்தேகமென்னும் கொடிய
சர்ப்பம் கௌவும்போது அரவு
யர்த்தோனுக்கு வாழ்வதில் இஷ்
டமில்லை. உடைமைக்காகப்போர்
புரிந்துவந்த அவன், இனிப்
போர்செய்வதின் கருத்து உயி
ரைக் கொடுப்பதுதான்!

துரியோதனனையும் கர்ணனை
யும் மாசுகள் மலைபோலச் சூழ்ந்
திருக்கலாம். ஆனால், யாரும்
அவர்கள் நட்பைப் புகழாதிருக்க
முடியாது.

குப்பையிலே மாணிக்கம்
இருந்தது; அரவுக்கொடியோ
னிடத்திலும் உண்மையான
நட்பு இருந்தது.

அடுத்த இதழில் :

நமது தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் — 1

நவாலியூர்,

ஸ்ரீ க. சோமசுந்தரப் புலவர்

— அவரைக் கண்டதும் கேட்டதும்

ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்கு

— மூன்று பரிசுகள் —

நாம் 'மறுமலர்ச்சி'யை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து நமது ஈழநாட்டு இளைஞர்கள், கதைகள் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் தங்களுக்கு எவ்வளவு ஆவலிருக்கிறதென்பதைக் காரியத்திலேயே காண்பிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதில் நம்மை மிகவும் திகைக்க வைத்த விஷயம் என்ன வென்றால்..... அநேக சூழ்மதிகளுக்கும், குமாரிகளுக்குக்கூட இந்த எழுத்து ஆர்வம் உண்டாயிருப்பதுதான்.

இவ்வித உற்சாகிகளுக்கெல்லாம் ஒரு சந்தர்ப்பம் அளித்துப் பார்ப்பதென்று முடிவு செய்துள்ளோம். அவர்களுக்கு மூன்று பரிசுகள் வழங்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். எழுதுபவர்களுக்குச் சில நிபந்தனைகள்:

1. 'மறுமலர்ச்சி'யின் சந்தாதார்களே இதில் கலந்துகொள்ளலாம்.
2. எழுதப்படும் விஷயத்தில் நிறையச் சம்பவங்கள் இருக்கக்கூடாது. ஒரே ஒரு சம்பவத்தை வைத்துச் சித்திரிக்கவேண்டும்.
3. 'மறுமலர்ச்சி'யில் 4 பக்கங்களுக்குமேல் விஷயம் வளரக்கூடாது.
4. கதைகள் வந்துசேரவேண்டிய கடைசித் தேதி: 5-8-46.
5. முதலாவது சிறந்த கதைக்கு 15 ரூபா பரிசு ஒன்றும், அடுத்த இரண்டு கதைகளுக்கு ஐந்து ரூபா வீதம் இரு பரிசுகளுமாக மொத்தம் மூன்று பரிசுகள் வழங்கப்படும்.
6. இப் போட்டி சம்பந்தமாக ஆசிரியர்களின் தீர்ப்பே முடிவானது.

—மனேஜர்.

கூட்டுறவு முறையில்

நூற்பதிப்புச் சங்கம்

வெளியீடுகள் :

● திங்கள் வெளியீடு,

● பல்கலைப்பணுவல்,

Home University Library

போன்ற நூற்றொகை

● வளர்ந்தோர் வாசகம்,

Adult Education Series

● இளைஞர் இலக்கியம்

பங்குப்பணத் தொகை ரூ. 50000.

பங்கு ஒன்று ரூ. 5

The Jaffna Co-operative Printing & Publishing Society Ltd.

Proposal approved by the Registrar of Co-op. Societies.

விலாசம்: Organising Secretary, J. C. P. & P. S. Ltd.
"Sarada" 16, Chapel Street, Jaffna.